

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 30937

Firma Ernst Koch, Ohlau p. Breslau

Kl. 34c, 23/16
A44123/16

**Ławka, której siedzenie lub jego część daje się odchyłać i stosować
jako podnózek przy czyszczeniu lub sznurowaniu obuwia**

Zgłoszono 17 lutego 1941

Udzielono 10 września 1942

Wynalazek dotyczy ławki, która jest zaopatrzona w odchylane oparcie dla nogi przy czyszczeniu i sznurowaniu obuwia, stanowiące normalnie siedzenie lub część siedzenia ławki.

Znane podnózki tego rodzaju do czyszczenia obuwia, których siedzenie jest umocowane odchylnie mniej więcej na 180° i posiada na dolnej powierzchni oparcie dla stopy, dostosowane do kształtu buta i umocowane na stałe, nie odpowiadają ponieważ osobom różnego wzrostu, ponieważ miejsce stawiania stopy jest ściśle ograniczone i przy odchyleniu deski siedzeniowej lub też tylko jej części znajduje się na wysokości, którą można tylko nieznacznie zmienić przez zmianę spadzistości podno-

żonej w górę deseczki siedzeniowej. Podnózki do czyszczenia butów, których siedzenie lub część jego jest połączona z dolną częścią za pomocą wodzików, mają jeszcze tę wadę, że uniesione siedzenie lub jego część nie posiada mocnego oparcia, wobec czego podnózek przy użyciu go do czyszczenia i sznurowania obuwia nie posiada odpowiedniej stateczności. Ponadto znane podnózki są o tyle jeszcze niedogodne, że brud, opadający przy czyszczeniu buta na siedzenie podpierające stopę, przy opuszczaniu tego siedzenia strząsa się do dolnej skrzyni, przeznaczonej zwykle do przechowywania przyborów, służących do czyszczenia obuwia.

Wynalazek ma na celu udoskonalenie

znanych ławek z odchylanym siedzeniem przez połączenie węższego brzegu deski siedzeniowej z podstawą ławki za pomocą pałaka, który jest osadzony przechylnie między stale umocowanymi zderzakami na desce, umocowanej poniżej deski siedzeniowej, przy czym do podnoszenia drugiego przeciwległego brzegu węższego ruchomej deski siedzeniowej służy również osadzony obrotowo na umieszczonej poniżej siedzenia desce pałak wsporczy, który przy opuszczaniu siedzenia układa się na niższej desce poniżej siedzenia, a którego jedno ramię przy odchylonym siedzeniu opiera się o poprzeczkę, podczas gdy jego górna rozpórka, łącząca oba ramiona, służy jako podpórka dla deski siedzeniowej, zaopatrzonej spod spodu w zatrzym dla ograniczenia ruchu tej podpórki.

Ponieważ w takim wykonaniu ustawiona ukośnie deska siedzenia stanowi stosunkowo długą, dość stromą płaszczyznę do oparcia stopy, przeto może każdy odpowiednio do swego wzrostu i do długości nogi postawić wygodnie stopę. Przy tym ani podniesiona część siedzenia nie może dowolnie opaść z powrotem, ani też stawianie stopy na różnych miejscach podniesionej deski nie może oddziaływać ujemnie na stateczność ławki. Ławka według wynalazku jest praktyczna dla małych mieszkań, którą do czyszczenia i sznurowania obuwia mogą używać tak samo dogodnie dorośli jak dzieci a która ponadto przy siedzeniu jest o tyle wygodna, że na płaszczyźnie siedzeniowej nie posiada występow i zawias, które uciskają przy dłuższym siedzeniu i mogą spowodować rozdarcie odzieży.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania ławki według wynalazku, przy czym fig. 1 wskazuje jej widok perspektywiczny z uniesioną deską siedzeniową, fig. 2 — przekrój pionowy ławki według linii A — A na fig. 4 z opuszczonym siedzeniem, fig. 3 — taki sam przekrój przez ławkę z podniesionym siedzeniem,

a fig. 4 — pionowy przekrój według linii B — B na fig. 2.

Deska 1 ławki, najlepiej prostokątna, jest przymocowana do czterech nóg 2 w pewnym odstępie poniżej ich górnych końców. Płyta siedzeniowa ławki składa się według wynalazku z trzech podłużnych desek 3, 4, 3, z których dwie deski skrajne 3, 3 o mniejszej szerokości są umocowane na nóżkach 2 i krawędziach ramy. Wystają one, jak zwykle, z boków ławki cokolwiek poza nóżki. Między dwoma deskami 3, 3 pośrodku ławki jest umieszczona deska 4, którą można w sposób następnie opisany odchylać i ustawiać w ukośnej postawie, przy czym deska ta w opuszczonym stanie tworzy jedną płaszczyznę z dwoma na stałe umocowanymi deskami skrajnymi 3, 3 i po stronie węższej ławeczki tak samo wystaje poza nogi 2, jak obie deski skrajne. Ponad deską 1 są umieszczone między czterema nóżkami po dwie ścianki 5 względnie 6 ramy ławeczki, tworzące wraz z deską 1 skrzynkę, dostępną z góry a służącą do przechowywania przyborów do czyszczenia. Ponadto między czterema nogami 2 na dwóch listewkach poprzecznych 7, przymocowanych do nóg w pobliżu ich dolnych końców, jest umieszczona deska 8, służąca do stawiania różnych przedmiotów. Wreszcie na dwóch następnych listewkach poprzecznych 9 jest jeszcze osadzona przy nóżkach szufladka 10, sięgająca do deski 1, a wysuwana z jednej szerszej strony ławki.

Jeden koniec ruchomej deski środkowej 4 siedzenia 3, 4, 3 jest za pomocą dwóch zawias 14, wykonanych z odpowiednio wygiętych pasków blachy, osadzony obrotowo na rozpórce żelaznego pałaka 15, którego ramiona za pomocą w bok wygiętych końców są umocowane obrotowo na zawiasach 16, wykonanych tak samo jak zawiasy 14 z pasków blachy i przytwierdzonych do powierzchni deski 1. Ramiona przechylnego pałaka 15 są, jak to wynika przede wszystkim z fig. 2 i 3, wygięte poniżej rozpórki

w kierunku sąsiedniej ścianki ramowej w ten sposób, że odgięte krótsze odcinki górne ramion, wchodząc w otwarte ku górze szczeliny 17 ścianki ramowej 6, zajmują położenie poziome lub prawie poziome, gdy deska 4 jest opuszczona zupełnie. Rozpórka pałaka znajduje się wówczas po stronie zewnętrznej ścianki ramowej 6, podczas gdy deska 4 oparta jest na górnych krawędziach obu ścianek ramowych 6, 6, jako też na dwóch szynach żelaznych 18, 19, umocowanych każda w ściśle określonych odstępach od ścianek 6 w wykrojach górnych krawędzi dwóch ścianek ramowych 5. Deskę 4 można unieść z położenia zamknięcia, przedstawionego na fig. 2, do położenia otwarcia według fig. 3, wskutek czego pałak 15 odchyła się od ścianki 6 i opiera o szynę żelazną 18. Koniec deski 4, połączony z pałakiem 15, unosi się przez to cokolwiek ponad stale umocowane skrajne deski 3 (fig. 1 i 3) i zatrzymuje się w położeniu krańcowym dzięki zderzeniu się ramion pałaka 15 z szyną 18.

Przeciwniegi koniec środkowej deski 4 przylega w postawie poziomej tylko luźno do górnej krawędzi ścianki ramowej 6 względnie do szyny żelaznej 19. Można więc deskę 4 z tego położenia odchylić ku górze, a nawet unieść ją cokolwiek poza położenie poziome, w celu dostępu po obu stronach deski 4 do skrzynki, ograniczonej czterema ściankami ramowymi 5, 6 i deską 1. Aby deskę 4 ustawić pochyło, w celu użycia jej do oparcia nogi przy czyszczeniu buta, na desce 1 jest umocowany obrotowo pałak wsporczy 20, który podobnie, jak już wspomniany pałak 15, jest wygięty z mocnego drutu żelaznego na kształt litery U, przy czym końce ramion pałaka są odgięte na zewnątrz i służą jako czopy łożyskowe, włożone obrotowo w łożyska 21, umocowane na powierzchni deski 1. Pałak 20 jest tak ukształtowany i rozpórka jego jest tak długa, że ramiona pałaka dotykają bezpośrednio brzegów podłużnych środko-

wej deski 4 (fig. 4). Skrajne deski 3, 3, które bezpośrednio dotykają ruchomej deski 4, gdy jest ona opuszczona do położenia poziomego, są w granicach odchylenia pałaka zaopatrzone w wykroje 22 na swych brzegach wewnętrznych. Można więc pałak wsporczy 20 bez przeszkód z położenia użytkowego, przedstawionego na fig. 2, w którym spoczywa on na listewce poprzecznej 24, umocowanej w pewnym odstępie od poprzecznej płaszczyzny środkowej ławki na desce 1 a zaopatrzonej na górnym brzegu w żelazną szynę, odchylić ku górze do położenia użytkowego, przedstawionego na fig. 3, w którym pałak ten, opierając się o szynę żelazną 19, zajmuje mniej więcej takie samo położenie ukośne, jak podniesiony w górę pałak 15. Na dolnej stronie ruchomej deski 4 jest umocowany wygięty prostokątnie zatrzym żelazny 25. Rozpórka umieszczonego w górę pałaka wsporczego 20 wchodzi między wygiętą część zatrzymu a dolną powierzchnię deski, tak iż równocześnie z podnoszeniem pałaka 20 deska siedzeniowa 4 przybiera położenie, przedstawione na fig. 3, w którym stanowi ona ukośnie nastawione oparcie do postawienia na niej nogi przy czyszczeniu lub zawiązywaniu buta. Aby deska 4 przy podnoszeniu pałaka 20 nie zdzierała się i dawała się lekko odchylić, można umieścić na dolnej stronie tej deski dwie równoległe szyny metalowe, nie przedstawione na rysunku, wzdłuż których rozpórka pałaka się przesuwają.

W celu dogodnego posługiwania się pałakiem wsporczym 20, jeden z jego czopów łożyskowych jest przetknięty na zewnątrz przez ściankę ramową 5 i jest zaopatrzony poza tą ścianką w małą korbę 27. Aby niezawodnie zapobiec bocznemu przesuwaniu się podniesionej deski 4 i ustalić ją jeszcze skuteczniej w postawie podniesionej, do ramion pałaka wsporczego 20 są przypojone lub przylutowane ramiona 28, wystające poza rozpórkę pałaka a obchwytyjące przy

uniesionym pałaku wsporczym oba brzegi boczne deski 4.

W środku ruchomej deski siedzeniowej 4 jest wykonany wykrój 29, służący do dogodnego uchwycenia ławki w celu jej uniesienia, przedtem należy jednak opuszczoną deskę 4 umocować w jej położeniu zamknięcia. Do tego celu służą dwa uszka 30, umocowane po dolnej stronie deski 4 na jej końcach, wystających poza ścianki ramowe 6, 6, które to uszka chwytają dwa haczyki 31, zawieszone zewnątrz na ściankach 6, 6.

Ponieważ ruchoma deska 4 przy czyszczeniu buta łatwo ulega zanieczyszczeniu, zaleca się po jednej dłuższej stronie ławki zawiesić na drążku odchylnym 35 za pomocą pierścieni lub pętlic kawałek materii 33 (fig. 4). Tym kawałkiem 33 można nakryć siedzenie 3, 4, 3, tak iż tworzy on zarazem miękkie pokrycie. Szufladka 10 służy do przechowywania przyborów do czyszczenia. Dla pudełek z pastą dobrze jest wykonać kilka przegródek, zaopatrzonych w nakrywki, zamykające się samoczynnie przy wsuwaniu szufladki, i zakrywające pudełka z pastą, pozostawione bez nakrywek.

Ławkę można by wykonać odmiennie od przedstawionego na rysunku przykładu wykonania, tak np. siedzenie tworzyłaby jedna deska, którą można by ustawiać ukośnie za pomocą dwóch pałaków 15 i 20, tak iż cała deska tworzyłaby oparcie dla stopy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ławka, której siedzenie lub jego część dają się odchyłać i stosować jako podnóżek przy czyszczeniu lub sznurowaniu obuwia, znamienna tym, że węższy brzeg siedzenia lub jego części (4) jest przymocowany przegubowo do pałaka (15), osadzonego obrotowo na desce (1) poniżej siedzenia między oporkami (17, 18), przy czym do podtrzymania przeciwnieległego węższego brzegu nastawionej ukośnie ruchomej części siedzenia (4) służy drugi osadzony przegubowo na wskazanej desce (1) pałak wsporczy (20), który przy opuszczonym siedzeniu układa się na tej desce (1), a przy podniesionym siedzeniu wychyla się poza postawę pionową, tak iż ramiona jego przylegają do szyny poprzecznej (19), a rozpórka poprzeczna, łącząca te ramiona, podpieira siedzenie, ukośnie nastawione, i jest uchwycona przez zatrzym (25), umocowany spod spodu siedzenia.

2. Ławka według zastrz. 1, znamienna tym, że jedno wolne ramie pałaka wsporczego (20), służące jako czop do umocowania łożyskowego tego pałaka na desce (1) poniżej siedzenia, jest przetknięte na zewnątrz przez ścianę ramową (5) ławki i zaopatrzone w korbę (27) do uruchamiania tego pałaka.

Ernst Koch
Zastępca: inż. St. Głowacki
rzecznik patentowy

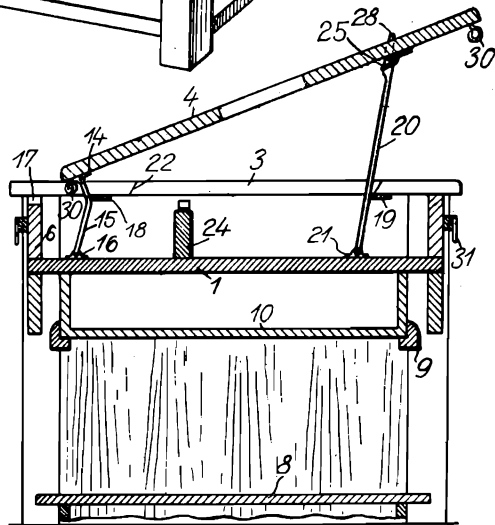
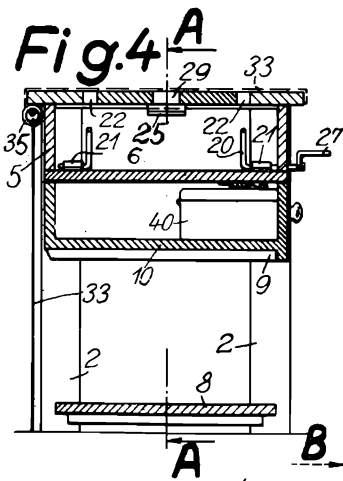
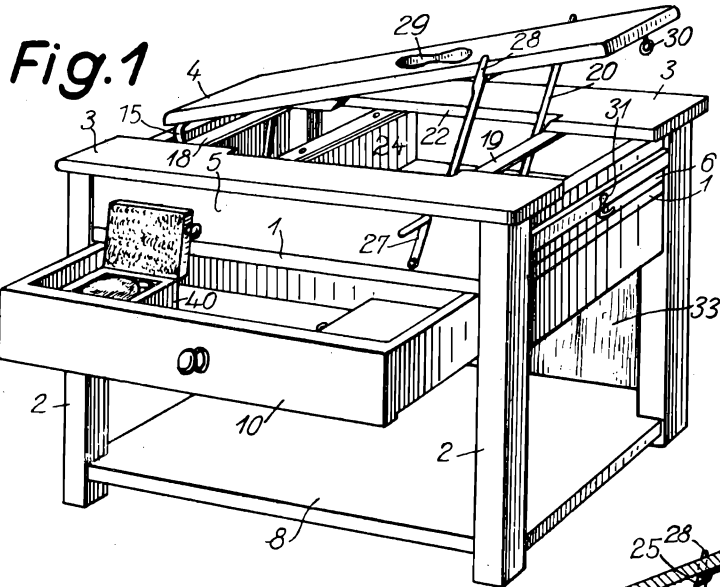

Fig.3

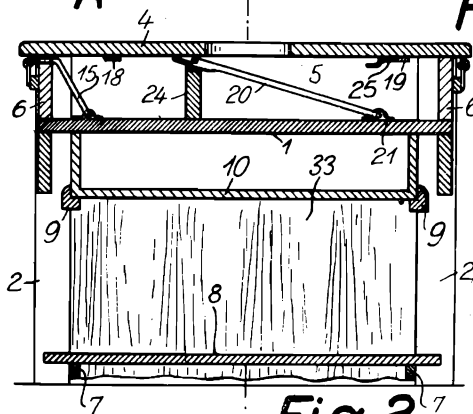

Fig.2